



ARA

Cruyff, el tabac, la vida i la mort

Cruyff contra el tabac (1991)

En la vida real no només s'hi inspiren les pel·lícules. També hi ha anuncis que no existrien si no fos perquè hi ha vides que els expliquen. Vides i les històries que hi ha al darrere. Històries, contextos, a més de textos, d'eslògans, d'imatges impactants. Històries que, pel motiu que sigui, acaben desembocant en un espot de mig minut que condensa les essències, les intencions, les voluntats que es destil·len de la vida real. No sé si l'anunci de Johan Cruyff contra el tabac de l'any 1991 és el cas més paradigmàtic d'això que us estic intentant explicar, però segurament sí que és la història real més popular mai convertida en anunci.

Cruyff havia arribat a un Barça en descomposició, una desferra institucional i esportiva, feta trossos després del desastre de la final de Sevilla del 1986 i el *motí de l'Hesperia*. Un holandès pragmàtic, imatge d'ordre, d'elegància, de virtuosisme. El millor del món entrenava el Barça, quina meravella. Però el mes de febrer del 1991 encara no havia guanyat res i, tornant d'un 1-5 a Valladolid, es va trobar malament. El tabac li havia corcat el cor i la seva vida perillava. Un doble *bypass* en mans del doctor Oriol Bonnin i com nou.

Xut guanyador

Lluís Bassat havia sigut el publicista de Pasqual Maragall, i Lluís Prenafeta el va fitxar per fer les campanyes institucionals de la Generalitat. ¿Recordeu el *Som 6 milions*, oi? Sempre ha tingut clara una cosa: mai faria anuncis de tabac. Ell mateix, quan tenia trenta-tres anys, va rebre el sever advertiment de deixar la nicotina si volia viure més enllà dels quaranta. Resultat de l'encàrrec? Doncs que la conselleria de Sanitat dirigida per Xavier Trias va estrenar el maig del mateix any aquell històric anunci de Cruyff fent malabarismes amb el paquet de tabac mentre glossava els dos grans vicis de la seva vida i el rebentava d'un xut guanyador.

Cap efecte digital es va utilitzar: Cruyff va haver de pilotejar amb el petit paquet i esquivar la pressió de les indomables falces de la seva gavardina. Vint-i-cinc anys després, aquell a qui van anomenar Holandès Volador moria a causa d'un càncer de pulmó. Aquesta és una altra història. ♦



TONI VALL

PERIODISTA